

32001R1049

31.5.2001.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 145/43

UREDBA (EZ) br. 1049/2001 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 2001.****o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 255. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Člankom 1. drugim stavkom Ugovora o Europskoj uniji uveden je pojam otvorenosti, navodeći da Ugovor označava novi stadij u procesu stvaranja sve tješnje povezane unije među narodima Europe u kojoj se odluke donose na što otvoreniji način i na razini što je moguće bližoj građanima.
- (2) Otvorenost omogućuje građanima da tješnje sudjeluju u procesu odlučivanja i jamči da administracija uživa veću legitimnost i da je učinkovitija i odgovornija prema građaninu u demokratskom sustavu. Otvorenost doprinosi jačanju načela demokracije i poštovanju temeljnih prava iz članka 6. Ugovora o EU i Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- (3) Zaključci sa sastanaka Europskoga Vijeća koji su održani u Birminghamu, Edinburghu i Kopenhagenu naglašavaju potrebu uvođenja veće transparentnosti u rad institucija Unije. Ova Uredba objedinjuje inicijative koje su institucije već poduzele s ciljem poboljšanja transparentnosti procesa odlučivanja.
- (4) Svrha je ove Uredbe dati najveći mogući značaj pravu javnog pristupa dokumentima te utvrditi opća načela i ograničenja pristupa u skladu s člankom 255. stavkom 2. Ugovora o EZ-u.
- (5) Budući da pitanje pristupa dokumentima nije obuhvaćeno odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, Europski parlament, Vijeće i Komisija trebali bi, u skladu s Deklaracijom br. 41. priloženom Završnomu aktu Ugovora iz Amsterdama sastaviti smjernice iz ove Uredbe koje su u vezi s dokumentima o aktivnostima obuhvaćenim ovim dvama ugovorima.

(6) Širi pristup dokumentima trebalo bi odobriti u slučaju kad institucije djeluju u svom zakonodavnom svojstvu, uključujući i prenesene ovlasti, štiteći istodobno djelotvornost postupka odlučivanja institucija. Takvi bi dokumenti trebali biti izravno dostupni u najvećoj mogućoj mjeri.

(7) U skladu s člankom 28. stavkom 1. i člankom 41. stavkom 1. Ugovora o EU-u pravo na pristup se primjenjuje i na dokumente koji se odnose na zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku i suradnju policije i pravosuđa u kaznenim stvarima. Svaka institucija trebala bi poštovati svoje propise o sigurnosti.

(8) Kako bi se osigurala potpuna primjena ove Uredbe na sve aktivnosti Unije, sve agencije koje institucije osnuju trebale bi primjenjivati načela određena ovom Uredbom.

(9) S određenim dokumentima bi, zbog njihova veoma osjetljivog sadržaja, trebalo postupati na poseban način. Mehanizmi izvješćivanja Europskoga parlamenta o sadržaju tih dokumenta trebali bi biti ostvareni međuinstitucionalnim sporazumom.

(10) Radi ostvarenja veće otvorenosti u radu institucija, Europski parlament, Vijeće i Komisija trebali bi odobravati pristup dokumentima i to ne samo za dokumente koje su izradile institucije nego i za one dokumente koje su institucije zaprimile. U tom smislu, podsjeća se da Deklaracija br. 35. priložena Završnomu aktu Ugovora iz Amsterdama predviđa da država članica može od Komisije ili Vijeća zatražiti da ne dostavljaju trećim stranama dokumente koji potječu iz te države bez prethodne suglasnosti.

(11) U načelu svi dokumenti institucija trebali bi biti dostupni javnosti. Međutim, određene javne i privatne interese trebalo bi posebno zaštititi putem izuzeća. Institucije bi trebale imati pravo, kad je to potrebno, zaštititi svoja unutarnja savjetovanja i rasprave kako bi osigurale provođenje svojih zadaća. U procjeni izuzeća institucije bi trebale voditi računa o načelima u zakonodavstvu Zajednice koja se odnose na zaštitu osobnih podataka u svim područjima aktivnosti Unije.

⁽¹⁾ SL C 177 E, 27.6.2000., str. 70.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 3. svibnja 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 28. svibnja 2001.

(12) Sva pravila o pristupu dokumentima institucija trebala bi biti u skladu s ovom Uredbom.

- (13) Radi osiguranja punog poštovanja prava na pristup trebao bi biti primijenjen dvostupanjski administrativni postupak s dodatnom mogućnošću sudskog postupka ili pritužbi pravobranitelju.
- (14) Svaka institucija trebala bi poduzeti mjere potrebne za obavješćivanje javnosti o novim odredbama na snazi te obučiti svoje osoblje da pomogne građanima u ostvarivanju svojih prava na temelju ove Uredbe. Radi lakšeg ostvarivanja prava građana svaka institucija trebala bi osigurati pristup registru dokumenata.
- (15) Iako ni predmet ni rezultat ove Uredbe nije izmjena nacionalnog zakonodavstva o pristupu dokumentima, ipak je jasno da u skladu s načelom lojalne suradnje koja uređuje odnose između institucija i država članica, države članice trebale bi nastojati ne onemogućivati ispravnu primjenu ove Uredbe te bi se trebale pridržavati propisa o sigurnosti institucija.
- (16) Ova Uredba ne dovodi u pitanje postojeća prava na pristup dokumentima za države članice, pravosudna tijela ili istražna tijela.
- (17) U skladu s člankom 255. stavkom 3. Ugovora o EZ-u svaka institucija svojim poslovnikom propisuje posebne odredbe koje se odnose na pristup njezinim dokumentima. Odluka Vijeća 93/731/EZ od 20. prosinca 1993. o javnom pristupu dokumentima Vijeća ⁽¹⁾, Odluka Komisije 94/90/EZUČ, EZ, Euratom od 8. veljače 1994. o javnom pristupu dokumentima Komisije ⁽²⁾, Odluka Europskoga parlamenta 97/632/EZ, EZUČ, Euratom od 10. srpnja 1997. o javnom pristupu dokumentima Europskoga parlamenta ⁽³⁾ i propisi o povjerljivosti schengenskih dokumenata stoga bi trebali biti, prema potrebi, izmijenjeni ili stavljeni izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Svrha

Svrha je ove Uredbe:

- (a) definirati načela, uvjete i ograničenja na temelju javnog ili privatnog interesa kojima se uređuje pravo na pristup dokumentima Europskoga parlamenta, Vijeća i Komisije (u daljnjem tekstu „institucije”) predviđeno u članku 255. Ugovora o EZ-u tako da se osigura najširi mogući pristup dokumentima;
- (b) uvesti mjere koja osiguravaju najlakše moguće ostvarenje tog prava; i

⁽¹⁾ SL L 340, 31.12.1993., str. 43. Odluka kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Odlukom 2000/527/EZ (SL L 212, 23.8.2000., str. 9.).

⁽²⁾ SL L 46, 18.2.1994., str. 58. Odluka kako je izmijenjena i dopunjena Odlukom 96/567/EZ, EZUČ, Euratom (SL L 247, 28.9.1996., str. 45.).

⁽³⁾ SL L 263, 25.9.1997., str. 27.

- (c) promicati dobru administrativnu praksu u pristupu dokumentima.

Članak 2.

Korisnici i područje primjene

1. Svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili registriranim sjedištem u državi članici ima pravo na pristup dokumentima institucija, podložno načelima, uvjetima i ograničenjima utvrđenim ovom Uredbom.
2. Institucije mogu, podložno istim načelima, uvjetima i ograničenjima, odobriti pristup dokumentima svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja nema boravište u državi članici ili u njoj nema registrirano sjedište.
3. Ova se Uredba primjenjuje na sve dokumente koje čuva pojedina institucija, to jest dokumente koje je sastavila ili zaprimila i koje posjeduje, koji se odnose na sva područja aktivnosti Europske unije.
4. Ne dovodeći u pitanje članke 4. i 9., dokumenti se daju na uvid javnosti nakon pisanog zahtjeva ili izravno u elektroničkom obliku ili putem registra dokumenata. Dokumenti sastavljeni ili zaprimljeni tijekom zakonodavnog postupka daju se na uvid izravno u skladu s člankom 12.
5. Osjetljivi dokumenti definirani člankom 9. stavkom 1. podliježu posebnom postupku u skladu s tim člankom.
6. Ova Uredba ne smije dovoditi u pitanje pravo na javni pristup dokumentima kojima raspolažu institucije, a koji mogu proizlaziti iz instrumenata međunarodnog prava ili akata institucija koje ih provode.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „dokument” znači svaki sadržaj neovisno o mediju (pisan na papiru ili pohranjen u elektroničkom obliku ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis) koji se odnosi na politike, aktivnosti i odluke iz područja nadležnosti neke od institucija;
- (b) „treća strana” znači svaka fizička ili pravna osoba, ili drugi subjekt izvan institucije o kojoj je riječ, uključujući države članice, druge institucije ili tijela Zajednice ili izvan Zajednice i treće zemlje.

Članak 4.

Izuzeca

1. Institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu:

(a) javnog interesa koji se odnosi na:

- javnu sigurnost,
- obranu i vojna pitanja,
- međunarodne odnose,
- financijsku, monetarnu ili ekonomsku politiku Zajednice ili koje države članice;

(b) privatnost i integritet pojedinca, posebno u skladu s propisima Zajednice o zaštiti osobnih podataka.

2. Institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu:

- komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe, uključujući intelektualno vlasništvo,
- sudskog postupka i pravnog savjetovanja,
- svrhe inspekcija, istraga i revizija,

osim ako za njegovo otkrivanje postoji prevladavajući javni interes.

3. Pristup dokumentu koji je sastavila institucija za internu uporabu ili koji je institucija zaprimila, a koji se odnosi na pitanje o kojem nije odlučivala, odbija se kad bi njegovo otkrivanje ozbiljno ugrozilo proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

Pristup dokumentu koji sadrži mišljenja za internu uporabu kao dio rasprava i preliminarnih konzultacija u dotičnoj instituciji odbija se čak i nakon što je odluka donesena ako njegovo otkrivanje može ozbiljno ugroziti proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

4. U vezi s dokumentima treće strane, institucije su dužne savjetovati se s trećom stranom kako bi procijenile je li primjenjivo izuzeće iz stavaka 1. i 2., osim ako je jasno smije li se dokument objaviti ili ne.

5. Država članica može od institucije zatražiti da bez njezine prethodne suglasnosti ne objavi dokument koji potječe iz te države članice.

6. Ako su izuzećima obuhvaćeni samo dijelovi traženog dokumenta, preostali se dijelovi dokumenta objavljuju.

7. Izuzeća utvrđena stavcima 1. do 3. primjenjuju se samo za razdoblje tijekom kojega je zaštita opravdana na temelju sadržaja dokumenta. Izuzeća se mogu primijeniti za razdoblje od

najviše 30 godina. U slučaju dokumenata obuhvaćenih izuzećima koja se odnose na privatnost ili komercijalne interese te u slučaju osjetljivih dokumenata, izuzeća se mogu, ako je to potrebno, primjenjivati i nakon tog razdoblja.

Članak 5.

Dokumenti u državama članicama

Kad država članica zaprimi zahtjev za pristup dokumentu koji je u njezinu posjedu, koji potječe iz jedne od institucija, država članica dužna je savjetovati se s dotičnom institucijom kako bi donijela odluku koja neće ugroziti ostvarivanje ciljeva iz ove Uredbe, osim ako je posve jasno smije li se dokument objaviti ili ne.

Umjesto tog država članica može uputiti zahtjev instituciji.

Članak 6.

Zahtjevi

1. Zahtjevi za pristup dokumentima daju se u pisanom obliku, uključujući elektronički oblik, na jednom od jezika iz članka 314. Ugovora o EZ-u i dovoljno određeni da instituciji omogućuju identifikaciju dokumenta. Podnositelj zahtjeva nije dužan navesti razloge za podnošenje zahtjeva.

2. Ako zahtjev nije dovoljno određen, institucija je dužna tražiti pojašnjenje od podnositelja zahtjeva i u tome mu pomaže, npr., pružanjem informacija o uporabi javnih registara dokumenata.

3. U slučaju zahtjeva koji se odnose na vrlo opsežan dokument ili na velik broj dokumenata, nadležna institucija se može neformalno savjetovati s podnositeljem zahtjeva kako bi pronašla povoljno rješenje.

4. Institucije su dužne građanima pružiti informacije i pomoći im uputama o tome kako i gdje mogu podnijeti zahtjeve za pristup dokumentima.

Članak 7.

Obrada početnih zahtjeva

1. Po zahtjevu za pristup dokumentu potrebno je odmah postupiti. Potvrda o primitku šalje se podnositelju zahtjeva. U roku od 15 radnih dana od upisa zahtjeva, institucija odobrava pristup traženom dokumentu i osigurava pristup u skladu s člankom 10. u tom razdoblju ili u pisanom odgovoru obrazlaže djelomično ili potpuno odbijanje zahtjeva te izvješćuje podnositelja zahtjeva o njegovu pravu da podnese ponovni zahtjev u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

2. U slučaju potpunog ili djelomičnog odbijanja zahtjeva, podnositelj zahtjeva može u roku od 15 radnih dana od primitka odgovora institucije podnijeti ponovni zahtjev tražeći od institucije da preispita svoj stav.

3. U iznimnim slučajevima, npr. u slučaju zahtjeva koji se odnosi na vrlo dugačak dokument ili na vrlo velik broj dokumenata, rok iz stavka 1. se može produljiti za 15 radnih dana pod uvjetom da se podnositelja zahtjeva o tome unaprijed izvjesti i da se za to navedu detaljni razlozi.

4. Ako institucija ne odgovori u propisanom roku, podnositelj ima pravo podnijeti ponovni zahtjev.

Članak 8.

Obrada ponovnih zahtjeva

1. Po ponovnom zahtjevu potrebno je odmah postupiti. U roku od 15 radnih dana od registracije takvog zahtjeva, institucija odobrava pristup traženom dokumentu i osigurava pristup u skladu s člankom 10. u tom razdoblju ili u pisanom odgovoru navodi razloge za djelomično ili potpuno odbijanje zahtjeva. U slučaju potpunog ili djelomičnog odbijanja, institucija je dužna izvjestiti podnositelja zahtjeva o pravnim sredstvima koja su mu dostupna, tj. o pokretanju sudskog postupka protiv institucije i/ili podnošenju pritužbe Europskom ombudsmanu, prema uvjetima iz članka 230. odnosno 195. Ugovora o EZ-u.

2. U iznimnim slučajevima, npr. u slučaju zahtjeva koji se odnosi na vrlo dugačak dokument ili na velik broj dokumenata, rok iz stavka 1. može se produljiti za 15 radnih dana pod uvjetom da podnositelj zahtjeva bude o tome unaprijed obaviješten i da se za to navedu detaljni razlozi.

3. Ako institucija u propisanom roku ne odgovori, smatrat će se da je odgovor negativan i podnositelju dati pravo pokretanja sudskog postupka protiv institucije i/ili podnošenja pritužbe Europskom ombudsmanu u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora o EZ-u.

Članak 9.

Postupanje s osjetljivim dokumentima

1. Osjetljivi dokumenti jesu dokumenti koji potječu iz institucija ili agencija koje su one osnovale, iz država članica, trećih zemalja ili međunarodnih organizacija, koji su označeni „VRLO TAJNO“, „TAJNO“ ili „POVJERLJIVO“ u skladu s propisima predmetne institucije, koji štite temeljne interese Europske unije ili jedne ili više njezinih država članica u području obuhvaćenom člankom 4. stavkom 1. točkom (a), a posebno u području javne sigurnosti, obrane i vojnih pitanja.

2. Zahtjevi za pristup osjetljivim dokumentima u skladu s postupcima propisanim člancima 7. i 8. obrađuju samo osobe koje imaju pravo upoznati se sa sadržajem takvih dokumenata. Takve osobe, ne dovodeći u pitanje odredbe iz članka 11. stavka 2., također donose odluku o tome koja se upućivanja na osjetljive dokumente mogu navesti u javnom registru.

3. Osjetljivi se dokumenti bilježe u registar ili objavljuju samo uz suglasnost njihova izvora.

4. Svaka institucija koja odluči odbiti pristup osjetljivom dokumentu mora svoju odluku obrazložiti na način da ne šteti interesima zaštićenim člankom 4.

5. Države članice dužne su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se pri obradi zahtjeva koji se odnose na osjetljive dokumente poštovala načela iz ovog članka i iz članka 4.

6. Pravila institucija koja se odnose na osjetljive dokumente moraju biti objavljena.

7. Komisija i Vijeće dužni su izvjestiti Europski parlament o osjetljivim dokumentima u skladu s rješenjima dogovorenim između institucija.

Članak 10.

Pristup nakon podnošenja zahtjeva

1. Podnositelj zahtjeva ima pristup dokumentima uvidom u dokumente na licu mjesta ili primitkom preslike, uključujući, ako su dostupne, preslike u elektroničkom obliku, ovisno o izboru podnositelja zahtjeva. Troškovi pripreme i slanja preslika podnositelju se mogu naplatiti. Ta naknada ne smije prelaziti stvarne troškove pripreme i slanja kopija. Uvid u dokumente na licu mjesta, kopije koje iznose manje od 20 stranica formata A4 i izravan pristup u elektroničkom obliku ili putem registra ne naplaćuju se.

2. Ako je predmetna institucija već objavila dokument i lako je dostupan podnositelju zahtjeva, institucija svoju obvezu davanja pristupa dokumentima ispunjava izvješćivanjem podnositelja kako doći do traženog dokumenta.

3. Dokumenti se dostavljaju u postojećoj verziji i obliku (uključujući elektronički ili neki drugi oblik kao što je Brailleovo pismo, uvećan tisak ili vrpca), vodeći pritom računa o izboru podnositelja zahtjeva.

Članak 11.

Registri

1. Kako bi se prava građana na temelju ove Uredbe učinila djelotvornima, svaka je institucija dužna osigurati javni pristup registru dokumenata. Pristup registru trebao bi biti u elektroničkom obliku. Upućivanja na dokumente odmah se moraju evidentirati u registru.

2. Registar mora za svaki dokument sadržavati referentni broj (uključujući, gdje je primjenjivo, međuinstitucionalnu referencu), predmet i/ili kratak opis sadržaja dokumenta kao i datum kad je dokument zaprimljen ili sastavljen i upisan u registar. Upućivanja moraju biti takva da ne ugrožavaju zaštitu interesa iz članka 4.

3. Institucije su dužne odmah poduzeti potrebne mjere kako bi uspostavile registar koji mora biti stavljen u funkciju do 3. lipnja 2002.

Članak 12.

Izravan pristup u elektroničkom obliku ili putem registra

1. Institucije moraju što je više moguće učiniti dokumente izravno dostupnima javnosti u elektroničkom obliku ili putem registra u skladu s propisima nadležne institucije.
2. Posebno moraju izravno biti dostupni zakonodavni dokumenti, tj. dokumenti sastavljeni ili zaprimljeni tijekom postupka donošenja akata koji su pravno obvezujući za države članice ili u njima, u skladu s člancima 4. i 9.
3. Kad je to moguće, ostali dokumenti, posebno dokumenti koji se odnose na razvoj politike ili strategije, moraju biti izravno dostupni.
4. Kad se izravan pristup ne daje putem registra, u njemu je potrebno koliko je to moguće naznačiti gdje se dokument nalazi.

Članak 13.

Objavljivanje u Službenom listu

1. Uz akte iz članka 254. stavaka 1. i 2. Ugovora o EZ-u i članka 163. stavka 1. Ugovora o Euratomu, sljedeći se dokumenti objavljuju u Službenom listu u skladu s člancima 4. i 9. ove Uredbe:
 - (a) prijedlozi Komisije;
 - (b) zajednička stajališta koja je donijelo Vijeće u skladu s postupcima iz članka 251. i 252. Ugovora o EZ-u i razlozi na kojima se temelje ta zajednička stajališta, te stajališta Europskoga parlamenta u tim postupcima;
 - (c) okvirne odluke i odluke iz članka 34. stavka 2. Ugovora o EU-u;
 - (d) konvencije koje je utvrdilo Vijeće u skladu s člankom 34. stavkom 2. Ugovora o EU-u;
 - (e) konvencije koje su potpisane među državama članicama na temelju članka 293. Ugovora o EZ-u;
 - (f) međunarodni sporazumi koje je sklopila Zajednica ili u skladu s člankom 24. Ugovora o EU-u.
2. U što je moguće većoj mjeri, sljedeći se dokumenti objavljuju u Službenom listu:
 - (a) inicijative koje Vijeću predstavlja država članica u skladu s člankom 67. stavak 1. Ugovora o EZ-u ili na temelju članka 34. stavka 2. Ugovora o EU-u;

(b) zajednička stajališta iz članka 34. stavka 2. Ugovora o EU-u;

(c) direktive osim direktiva iz članka 254. stavaka 1. i 2. Ugovora o EZ-u, odluke osim odluka iz članka 254. stavka 1. Ugovora o EZ-u, preporuke i mišljenja.

3. Svaka institucija u svom poslovníku može utvrditi koji će se još dokumenti objavljevati u Službenom listu.

Članak 14.

Informiranje

1. Svaka je institucija dužna poduzeti potrebne mjere i informirati javnost o pravima koja uživa na temelju ove Uredbe.
2. Države članice dužne su surađivati s institucijama u pružanju informacija građanima.

Članak 15.

Administrativna praksa u institucijama

1. Institucije su dužne razviti dobru administrativnu praksu kako bi olakšale ostvarivanje prava na pristup zajamčen ovom Uredbom.
2. Institucije su dužne osnovati međuinstitucionalni odbor koji ispituje najbolju praksu, rješava moguće sukobe i raspravlja o budućem razvoju događaja u javnom pristupu dokumentima.

Članak 16.

Umnožavanje dokumenata

Ova Uredba ne dovodi u pitanje nijedno postojeće pravilo o autorskim pravima koja trećoj strani mogu ograničiti pravo umnožavanja ili korištenja dokumenata danih na uvid.

Članak 17.

Izvešća

1. Svaka institucija svake godine objavljuje izvješće za prethodnu godinu, uključujući i broj predmeta u kojima je institucija odbila odobriti pristup dokumentima, razloge za odbijanje te broj osjetljivih dokumenata koji nisu evidentirani u registru.
2. Komisija najkasnije do 31. siječnja 2004. objavljuje izvješće o provedbi načela ove Uredbe te daje preporuke, uključujući, ako je to potrebno, prijedloge za reviziju ove Uredbe i akcijski program mjera koje institucije trebaju poduzeti.

*Članak 18.***Mjere primjene**

1. Svaka institucija svoj poslovnik prilagođuje odredbama ove Uredbe. Prilagodbe proizvode učinak od 3. prosinca 2001.

2. U roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe Komisija ispituje usklađenost Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 354/83 od 1. veljače 1983. o otvaranju za javnost arhivske građe Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju ⁽¹⁾ s ovom Uredbom s ciljem očuvanja i arhiviranja dokumenata u najvećoj mogućoj mjeri.

3. U roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe Komisija preispituje usklađenost postojećih propisa o pravu pristupa dokumentima s ovom Uredbom.

*Članak 19.***Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Primjenjuje se od 3. prosinca 2001.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. svibnja 2001.

Za Europski parlament
Predsjednica
N. FONTAINE

Za Vijeće
Predsjednik
B. LEJON

⁽¹⁾ SL L 43, 15.2.1983., str. 1.